

Jaargang 1 nummer 3
september 2013

DE MANTTEL

Inhoud

- 2 Van de redactie
- 3 Woord van de pastoor
- 4 Woorden van paus Franciscus
- 6 Bericht van de penningmeester
- Uit de parochie
- 9 Van de geloofsgemeenschappen
- 12 Liturgische kalender
- 14 Vervolg van de geloofsgemeenschappen
- 15 Contactgroepen Rondom de Torens
- Parochiestatistiek
- 16 De parochie uit
- 20 Wereldjongerendagen Brazilië 2013
- 22 Kinderpagina
- 24 Fotopagina

Contactgegevens parochie

Secretariaat - Parochiecentrum -
Pastorie H. Martinus
Kerkstraat 10
5431 DS Cuijk
tel. 0485.312555
email: info@martinuscuijk.nl
twitter: @MartinusCuijk
facebook: Theo Lamers of
parochieh-martinus-cuijk
Rekeningnr nieuwe parochie:
(NL67RABO) 01774 93 232
Het parochiecentrum is op werkdagen bereikbaar van
9.30 uur - 12.00 uur.

Van de redactie

De vakantie is alweer even voorbij, zeker voor de kinderen van de basisschool, en waarschijnlijk ook voor hun ouders. Een nieuw schooljaar staat voor de deur, voor iedereen eigenlijk die naar de een of andere school gaat. Nieuwe klasgenootjes, nieuwe leraren en onderwijzers, nieuwe vrienden misschien. Spannend is dat, omdat je misschien wel die ene vriendin tegenkomt met wie je over 50 jaar nog bevriend bent. Misschien maakt het nu nog niet zoveel indruk, maar als je net als vele ouderen later terugkijkt op een vriendschap van 30 of 40 jaar, dan is het dat niet zomaar bijzonder, maar een wonder.

De jongeren die naar Brazilië zijn gereisd om deel te nemen aan de wereldjongerendagen 2013 en om onze nieuwe paus Franciscus te ontmoeten, hebben ook in dit parochieblad een plaatsje gekregen. Zij hebben ook nieuwe vrienden gemaakt en wie weet, zullen die vrienden nog steeds een deel uitmaken van hun leven. Hun verslag vroeg om meer, en daarom wordt iedereen uitgenodigd om die verhalen persoonlijk te horen, mee te praten over hun bijzondere ervaringen en hopelijk aangestoken te worden door hun enthousiasme.

We merkten dat veel van de gelovigen uit ons bisdom geraakt waren toen mgr. Bluysen overleed. Daarom hebben we een pagina gewijd aan deze geliefde bisschop, die net als zijn voorganger, bisschop Bekkers, de harten van velen heeft gewonnen. Zijn hartelijkheid, zijn progressieve ideeën en zijn geloof hebben veel indruk gemaakt, en zijn gedachten zijn nog steeds de moeite waard om te lezen.

Er zijn weer updates van de geloofsgemeenschappen, dit keer ook van de geloofsgemeenschap rondom de Lambertustoren in Linden. Zij introduceren zich met een eerlijk stuk, recht uit het hart, en nodigen de andere parochianen uit om het geloof met hen en bij hen te delen en vieren.

Wij van de redactie willen u allen uitnodigen om uw gedachten, meningen, verhalen en gedichten met de overige parochianen te delen via het volgende nummer van ons parochieblad en hopen dat u met plezier dit nummer zult lezen.

Colofon

Dit parochieblad is in een oplage van 1500 exemplaren verspreid in de zeven geloofsgemeenschappen van de parochie Heilige Martinus.

Copy voor het volgende nummer verwachten wij uiterlijk op 8 november a.s. en kan aangeleverd worden via de contactgroepen of op amhhemmen@gmail.com.

Redactie en opmaak:
Annemarie Emmen
Miriam Janssen

Woord van de pastoor: "Gaaf en maak alle volkeren tot mijn leerlingen."

Juli stond in 2013 in het teken van de Wereldjongerendagen in Rio. Uiteindelijk waren er op de laatste dag naar schatting zo'n 3,1 miljoen mensen aanwezig bij de slotviering op het strand van Copa Cobana.

Met zo'n 60 jongeren en begeleiding zijn we de reis "WJD Met hart en handen: Campo Belo" begonnen.

De eerste week, de "Missionary week" hebben we doorgebracht in Campo Belo op het Collegio Dom Cabral, dat door Nederlandse kruisheren is gesticht en waar ook een convent van de Kruisheren is.

Op deze prachtige verblijfplaats hebben we dagelijks samen gevierd, catechese gehouden en het (gelovige) leven van elkaar leren kennen en gedeeld. Een intense tijd van ontmoeting, leren en vieren. Maar niet alleen de jongeren uit onze provincie hebben elkaar ontmoet, uiteraard hebben we ook veel contact gehad met de Braziliaanse jongeren en de parochies.

Overal zijn we met grote gastvrijheid ontvangen, alsof we thuis kwamen. De bisschop van Oliviera, Dom Miguel Ribeiro zei het als volgt: "Voor alles wat de Nederlandse missionarissen voor ons bisdom hebben gedaan, is dit het minste wat we terug kunnen doen. Tenslotte zijn we broers en zussen in Christus en vormen één familie". En dat straalde er werkelijk vanaf bij alle bijeenkomsten en ontmoetingen!

We hebben daarnaast ook kennis gemaakt met een aantal pastorale projecten in Campo Belo en omgeving en daar waar we konden ook de handen uit de mouwen gestoken en meegeholpen. We hebben o.a. bezoe-ken gebracht aan een woonproject voor ouderen, een afkickboerderij voor verslaafden, een centrum voor babyzorg, een armenwijk, een koffiebonenplantage en een reïntegratiecentrum voor gevangenen. En dat steeds samen met Braziliaanse jongeren die voor ons ook als tolk (Portugees - Engels) fungeerden. En uiteraard hebben we ook samen met onze Braziliaanse familie gevierd en gegeten!

Het was een indrukwekkende "Missionary week", waarbij onze jongeren duidelijk is geworden dat geloven met je hart én met je handen moet gebeuren.

De ontmoeting met de Braziliaanse jongeren is een aanzet voor hen om dit waar te maken. Samen gaan ze

Pastoor Theo Lamers

proberen om een "declaration of Faith" te schrijven en te publiceren over hun kijk naar de kerkgemeenschap van de toekomst waaraan zij willen werken. Als begeleiders in Brazilië en in Nederland zijn we heel benieuwd wat hiervan de uitkomst is!

We gaan onze Cuijkse jongeren zeker nog uitnodigen om iets over hun bijzondere ervaringen te vertellen en te delen. En we beginnen stiekem ook al na te denken over de WJD 2016 in Krakau!

Pastoor Theo Lamers

23 september 20.00 uur
Pastorie Martinuskerk
Presentatie over de
WereldJongerenDagen
door onze WJD-gangers:
verhalen en foto's van een
bijzondere gebeurtenis...

Onze diepste angst is niet dat we ontoereikend zijn
Onze diepste angst is dat we onmetelijke kracht bezitten.

Het is ons licht, niet onze duisternis die ons angst aanjaagt.

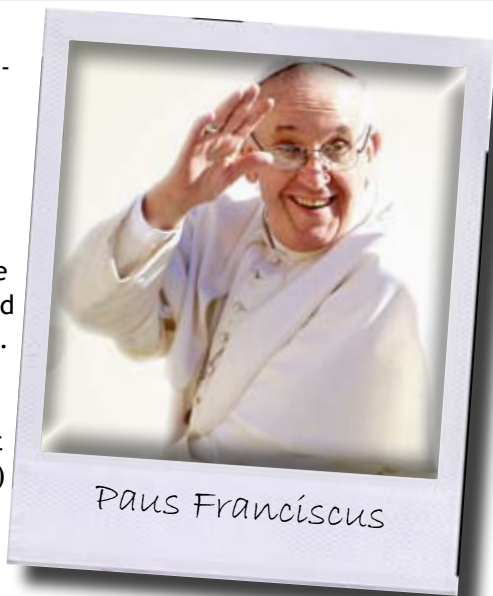
We vragen ons af,
wie ben ik om briljant, fantastisch,
talentvol, geweldig te zijn?

Je bent een kind van God.
Met je kleiner voordoen dan je bent,
bewijs je de wereld geen dienst...
We zijn geboren om de glorie van God
in ons zichtbaar te maken.
Die is niet in enkelen van ons,
maar in iedereen.

En als we ons licht laten schijnen,
geven we onbewust
anderen toestemming hetzelfde te doen.
Als we bevrijd zijn van onze eigen angst,
dan bevrijdt onze aanwezigheid
automatisch ook anderen.

NELSON MANDELA

In Rio de Janeiro heeft paus Franciscus verschillende inspirerende preken en toespraken gehouden voor de jongeren. Enkele passages willen we in het parochieblad graag met u delen. Voor de jongeren van de reis komt er een boekje met de (samengevatte) Engelse en Nederlandse teksten. We proberen er ook voor de parochie een aantal te regelen die in de kerken komen te liggen. Helaas zijn op dit moment nog niet alle teksten in het Nederlands vertaald. Hieronder hebben we een poging gedaan om een deel voor u te vertalen:

Uit het welkomstwoord op het vliegveld van Rio:

“Ik vraag toestemming om het land in te komen en deze week met u door te brengen. Ik heb goud noch zilver, maar ik heb het meest waardevolle cadeau meegebracht dat ik heb gekregen: Jezus Christus! Ik ben in zijn naam gekomen, om de vlam van broederlijke liefde, die in elke hart brandt aan te wakkeren; en ik wens dat mijn groet een ieder bereikt: moge de vrede van Christus met u allen zijn!”

“Luister! Jongeren zijn het raam waardoor de toekomst de wereld binnenkomt. En omdat zij dit raam zijn, komen zij met grote uitdagingen voor ons. Onze generatie zal laten zien dat wij de belofte waar kunnen maken die in elke jongere gevonden kan worden, door hen de benodigde ruimte te geven.”

“Dit betekent dat we de spirituele en de materiële voorwaarden voor hen en voor hun ontwikkeling moeten creëren; we moeten hen een solide basis geven waarop zij hun leven kunnen bouwen; zij moeten zich veilig kunnen voelen en we moeten hen verzekeren van ontwikkelingsmogelijkheden waarmee ze alles kunnen worden dan ze willen; we moeten aan hen de waarden doorgeven die het leven waardevol maken. Als we dit allemaal kunnen, dat kunnen we vandaag de toekomst verwachten die de wereld binnenkomt door het raam van onze jongeren.”

Uit de welkomstceremonie op Copacabanastrand:

“Ik herinner me de eerste wereldjongerendag op internationaal niveau. Het was in Argentinië in 1987, in Buenos Aires, waar ik vandaan kom. Ik koester de woorden

van de Paus Johannes Paulus II gericht tot de jongeren: “Mijn hoop is op jullie! En vooral hoop ik dat jullie je trouw aan Jezus zullen vernieuwen en aan zijn verlossend Kruis!”

Uit de kruisweg op Copacabanastrand:

“Er is geen kruis in ons leven, groot of klein, dat de heer niet met ons deelt.”

“Beste vrienden, laat ons onze vreugde, ons lijden en onze gebreken voor Jezus' kruis brengen. Daar zullen we een hart vinden dat zich opent voor ons, dat ons begrijpt, ons vergeeft, van ons houdt en ons oproept om deze liefde in ons leven te houden, met dezelfde liefde van de ander te houden, elke broeder en zuster.”

Uit de preek van de slotviering op Copacabanastrand:

“De ervaring van deze ontmoeting mag niet tot jullie eigen leven of tot de kleine groep van de parochie, beweging of gemeenschap beperkt blijven. Dat zou hetzelfde zijn als een brandende vlam zijn zuurstof ontnemen. Het geloof is een vlam die steeds sterker wordt naarmate men deze met anderen deelt en doorgeeft, waardoor iedereen Jezus Christus kan leren kennen, liefhebben en belijden. - Hij, de Heer van het leven en de geschiedenis (vgl. Rom. 10,9).”

“Lieve jonge vrienden, bemerk in deze zending de begeleiding van de gehele Kerk en ook van de gemeenschap van heiligen. Wanneer wij deze uitdagingen samen aangaan, dan zijn we sterk, dan ontdekken we bronnen waarvan we ons niet bewust waren. Jezus heeft de apostelen niet geroepen om geïsoleerd te leven, Hij heeft ze geroepen om een groep, een gemeenschap te vormen.”

“Het Evangelie brengen betekent Gods kracht brengen, om het kwade en het geweld uit te rukken en af te breken, om de barrières van egoïsme, intolerantie en haat te vernielen en te verwoesten, om een nieuwe wereld op te bouwen. Jezus Christus rekt op jullie! De Kerk rekt op jullie! De paus rekt op jullie!”

Uit de afscheidstoespraak op het vliegveld:

“Laat in je leven zien dat het waardevol is om je tijd en talenten te besteden aan het bereiken van hogere idealen. Dat het waardevol is om de waardigheid van elke persoon te erkennen. Dat het waardevol is om risico's nemen voor Christus en zijn evangelie. We zijn gekomen om Hem te zoeken, omdat Hij eerst ons heeft gezocht. Want Hij heeft ons hart aangestoken met het verlangen

om het goede nieuws naar de grote steden en de kleine gemeenschappen te brengen, naar het platteland en alle uithoeken van deze immense planeet. Ik zal altijd blijven hopen op de jongeren, van Brazilië en de hele wereld. Christus is op de hele wereld een nieuwe lente aan het voorbereiden. Ik heb de eerste aanzetten gezien van de oogst en ik weet dat anderen na mij een rijke oogst zullen binnenhalen.”

Ter overweging

Het verhaal van verdriet en hoop

Er was eens een kleine vrouw die langs een stoffige veldweg kwam. Ze was wel al tamelijk oud maar haar loop was licht en haar lachen, had de frisse glans van een onbezorgd meisje. Bij een ineengekrompen gedaante bleef ze staan en keek naar beneden. Ze kon niet veel herkennen. Het wezen dat daar in het stof op de weg zat leek bijna figuurloos. Het deed haar denken aan een grauwe flanellen deken met menselijke vormen. Ze bukte zich en vroeg: “Wie ben jij?”

Twee bijna levenloze ogen keken moe ophoog. “Ik? Ik ben het Verdriet”, fluisterde een stem stamelend en zo zacht dat ze het bijna niet kon horen. “Och, het Verdriet!”, riep de kleine vrouw blij alsof ze een oude bekende begroette. “Je kent mij?” vroeg het Verdriet wantrouwend. “Natuurlijk ken ik jou. Steeds weer heb je mij op een stuk weg begeleid”. “Ja maar”, stotterde het Verdriet, “Waarom vlucht je dan niet voor mij?” “Waarom zou ik voor je vluchten, mijn liefje? Je weet toch zelf maar al te goed dat je elke vluchteling inhaalt. Maar wat ik je wilde vragen, waarom zie je er zo moedeloos uit?” “Ik... ik ben verdrietig”, antwoordde de grauwe gedaante met gebroken stem. De kleine oude vrouw ging naast haar zitten. “Je bent dus verdrietig”, zei ze en knikte vol begrip met haar hoofd. “Vertel me eens wat jou zo bedrukt.”

Het Verdriet zuchtte diep. Zou dit keer echt iemand luisteren? Dat had ze zich al zo vaak gewenst. “Ach, weet je, begon ze voorzichtig, het is zo. Niemand mag mij. Het is nu eenmaal mijn bestemming om onder de mensen te gaan en een tijdje bij ze te blijven. Maar als ik kom schrikken ze terug. Ze zijn bang voor mij en mijden me als de pest. Of ze verdoven zich met alcohol of drugs zodat ze mij maar niet hoeven voelen.”

“Och ja”, zei de vrouw, “Zulke mensen ben ik al vaker tegen gekomen.” Het Verdriet zakte nog verder in elkaar, en zei: “En dat terwijl ik alleen maar de mensen wil helpen. Als ik heel dicht bij ze ben kunnen ze zichzelf ontmoeten. Ik help hen een nest te bouwen waar ze hun wonden in kunnen verzorgen. Wie verdrietig is heeft een erg dunne huid. Het leed breekt weer op als een slecht genezen wond en dat doet pijn. Maar alleen wie het Verdriet toe laat en alle ongehuilde tranen huilt, kan zijn wonden werkelijk genezen. Maar de mensen willen helemaal niet dat ik ze help. In plaats daarvan

schminken ze een schelle lach over hun littekens. Of ze leggen een dik pantser over hun bitterheid heen.” Het Verdriet zweeg.

Haar huilen was eerst zwak, toen sterker en tenslotte erg vertwijfeld. De kleine, oude vrouw nam de in elkaar gedoken gedaante troostend in haar armen. Wat voelt ze warm en zacht aan, dacht ze en streelde zachtjes het bevende hoopje. “Huil maar, Verdriet” fluisterde ze liefdevol. “Rust maar uit zodat je weer nieuwe krachten krijgt. Vanaf nu zal je niet meer alleen zijn. Ik zal je begeleiden zodat de moedeloosheid niet meer aan de macht is.” Het Verdriet stopte met huilen. Ze ging rechtop zitten en bekeek haar nieuwe metgezellin verbaasd aan.

“Maar... maar... wie ben jij eigenlijk?” “Ik?”, vroeg de kleine oude vrouw grijzend, maar daarna lachte ze weer onbezorgd als een jong meisje, “Ik? , ik ben de Hoop.”

Wie wil het nog ?

Hier het verhaal van een docent die zijn college begon met een biljet van twintig dollar omhoog te steken en vervolgens de vraag stelde, “wie wil deze twintig dollar?” Verschillende handen gingen de hoogte in, maar de docent zei, “voor ik het weggeef, moet ik eerst nog even iets doen.”

Als een wilde begon hij het papiertje te verfrommelen en vroeg vervolgens, “iemand die deze twintig dollar nog wil?” Dezelfde handen gingen de lucht in. Hij gooide het propje tegen de muur, liet het op de grond vallen, trapte het weg, ging erop staan stampen, en opnieuw liet hij het biljet zien dat nu helemaal vies en verkreukeld was. Hij herhaalde zijn vraag en dezelfde handen gingen de lucht in. “Jullie mogen dit nooit vergeten”, zei de docent toen, “wat ik ook met dit geld doe, het blijft een biljet van twintig dollar.”

“Er zijn een heleboel momenten in onze levens dat we verkreukeld worden, dat anderen ons laten vallen en dat we in het stof getrapt worden door beslissingen die we maken en de omstandigheden waar we in komen te verkeren. We voelen ons waardeloos. Maar wat er ook gebeurd is, of wat er nog gaat komen, in Gods ogen verlies je je waarde nooit. In Zijn ogen, of je nu vuil bent of schoon, verkreukeld of netjes gestreken, ben je nog steeds kostbaar.”

Bericht van de penningmeester

1 januari 2013 was de officiële datum waarop de zes geloofsgemeenschappen in de Gemeente Cuijk tot één parochie zijn gefuseerd. Inmiddels zijn we een goed half jaar verder en is ook de geloofsgemeenschap H. Lambertus uit Linden aangesloten. De fusie was een besluit van de Bisschop en zover ik het begrepen heb was dit noodzakelijk om drie belangrijke redenen:

De 1ste reden, en de meest belangrijke, was de pastorale samenwerking.

De 2de reden was het tekort aan priesters. Het aantal priesters is te klein om alle geloofsgemeenschappen te voorzien van een eigen priester.

De 3de reden was de financiële situatie van de diverse geloofsgemeenschappen.

De kosten om de geloofsgemeenschappen zelfstandig te laten opereren zijn zo hoog dat binnen afzienbare tijd de meeste failliet zouden gaan, immers de inkomsten staan in geen enkele verhouding tot de uitgaven.

De inkomsten moeten komen uit de vrijwillige bijdragen van de parochianen, de functionele inkomsten en de inkomsten uit bezittingen en beleggingen van de geloofsgemeenschap.

De inkomsten zijn door de ontkerkelijking van de afgelopen decennia sterk afgenomen. Ook de functionele inkomsten zijn beduidend lager, denk daarbij aan collectes, huwelijksvieringen, uitvaarten en misintenties. In veel geloofsgemeenschappen zijn de bezittingen en het vermogen opgesoupeerd om de tekorten van de laatste jaren op te vangen en is er nauwelijks sprake meer van inkomsten uit vermogen.

Ger Langen

De uitgaven van de geloofsgemeenschap zijn o.a. de persoonskosten, kosten onderhoud aan gebouwen en begraafplaatsen, kosten voor erediensten, pastorale kosten en tenslotte verplichte en vrijwillige bijdragen. Veel van deze kosten zijn vaste kosten, die niet minder worden als er minder parochianen naar de kerk gaan of als er minder wordt bijgedragen.

Ook de kosten van een eredienst zijn bij een volle kerk hetzelfde als bij een zo goed als lege kerk.

Als parochiebestuur zullen we ons moeten beraden op welke manier we de verhouding tussen inkomsten en uitgaven kunnen herstellen. Gezamenlijk inkopen van kaarsen, drukwerk in eigen beheer uitvoeren, onderhoudscontracten samenvoegen, verzekeringspremies opnieuw bekijken en andere kleine voordelen die te behalen zijn, zullen helpen om de kosten te drukken. De inzet van vrijwilligers, die "pro Deo" is, zal onontbeerlijk zijn. Zonder de vele vrijwilligers kan onze parochie niet bestaan! Een zwaarwegende post op de begroting blijft het in stand houden van de gebouwen, we zullen hiervoor moeten zoeken naar oplossingen zoals verhuur of mogelijk zelfs verkoop.

Mochten de reeds genomen en genoemde acties onvoldoende zijn voor een sluitende begroting van de fusieparochie, dan zal het parochiebestuur gedwongen zijn verdere maatregelen te bedenken. Een besluit om te fuseren is in de meeste gevallen een noodzakelijke actie, omdat zelfstandig verder gaan geen optie meer is. Om de fusie te laten slagen moeten we beslissingen nemen, die soms vervelend zijn, vaak alleen al omdat we niet met de traditie willen breken. We proberen zoveel mogelijk door goed overleg met de geloofsgemeenschappen de noodzaak van ons besluit te delen. Veranderen en veranderingen accepteren is moeilijk en vraagt een hoge mate van flexibiliteit.

Tegelijkertijd brengen veranderingen ook positieve dingen met zich mee ... het is nu de kunst om open te staan voor deze veranderingen en mee te willen werken aan een nieuwe toekomst van onze parochie H. Martinus. Juist door het accepteren van deze veranderingen kunnen we er samen sterker uitkomen.

Ger Langen

Uit de parochie

Bedevaart naar Lourdes

Bedevaart naar Lourdes 23 mei t/m 28 mei.

In 2005 ben ik voor het eerst op bedevaart naar Lourdes geweest. Samen met mijn zus en op verzoek van haar, omdat zij ook de ervaring die mijn moeder heeft gehad in 1975, wilde meemaken. Je kunt namelijk de indrukken die je daar opdoet, niet uitleggen, met andere woorden, je moet het meemaken. In 2005 zijn wij per bus geweest. Op zichzelf al een mooie opbouwende reis via Reims (prachtige kathedraal) en daarna naar Névers

waar Bernadette ligt opgebaard. Een 9-daagse reis die behoorlijk vermoeiend was maar zeker de moeite waard, gezien de vele indrukken die je daar opdoet en de contacten met de reisgenoten en de pelgrims aldaar. De basis om nog een keer te gaan is toen gelegd.

Vandaar dat ik besloten had om samen met een goede kennis in 2013 nogmaals op bedevaart naar Lourdes te gaan, niet met de bus maar met het vliegtuig. Dit is minder belastend omdat je binnen 2 uurtjes in Lourdes bent. Voor mijn reisgenote was het ook een spannende

aangelegenheid, omdat zij nog nooit gevlogen had en ze was zij nog nooit in Lourdes geweest. Dus een dubbele must. Wij maakten deel uit van een zeer fijne groep pelgrims uit de regio Cuijk, aangevuld met mensen uit Twente. Onderling hadden wij al vrij snel een goede band, wat erg prettig voor het verdere verloop was. Daarnaast was Pastoor drs. Theo Lamers onze pastorale begeleider. Ook onze hotelleiders Willie en Peter hadden alles prima geregeld. Veel lof hiervoor.

Wij hadden het geluk dat in die week de internationale militaire bedevaart gehouden werd. Het was daardoor bijzonder druk met ongeveer 12.000 militairen. Maar dat geeft wel een aparte ervaring, gezien de vele nationaliteiten en dus vele verschillende uniformen. Daarnaast ook vele muziekkorpsen. Dat alles geeft weer een ander gevoel en aanvulling aan het hele gebeuren. Mooi om dat ook eens een keer mee te maken.

De heenreis verliep uitstekend, mede dankzij de goede begeleiding van vrijwilligers van de VNB. Eenmaal aangekomen op het vliegveld van Tarbes stond de bus al klaar om ons naar hotel Irlande te vervoeren. Na een kleine rondleiding op het heiligdom en een goede avondmaaltijd hebben we deelgenomen aan de welkomstviering in de Bernadettekerk.

We hebben genoten van alle vieringen die op het programma stonden en vele positieve indrukken op gedaan, binnen onze eigen groep, maar ook daarbuiten. Door gesprekken met anderen krijg je toch een heel andere kijk op de wereld en kun je kracht opdoen om voor jezelf om daardoor op je eigen manier de wereld binnen je mogelijkheden beter te maken en vooral aandacht te besteden aan je medemens die het soms moeilijk heeft. Als je in Lourdes bent kom je soms jezelf tegen en zo krijg je een betere kijk op het leven.

Helaas hadden we slecht weer met veel kou en regen maar desondanks hebben we toch genoten van wat Lourdes te bieden heeft. Ook zijn we nog op excursie geweest naar de Garvanie en de Pyreneeën. Erg mooi om een keer mee te maken. Het programma was elke dag goed gevuld, soms wel wat zwaar, gezien de gemiddelde leeftijd van onze groep. Al met al een mooie pelgrimstocht. De terugreis verliep voorspoedig, tot Eindhoven, want daar bleek een onweersbui te hangen met heftige winden. De piloot heeft tot twee keer toe geprobeerd om op die baan te landen maar vond het niet verantwoord, dus werd er uitgeweken naar een andere baan. Hij moest dus twee keer een doorstart maken met een bocht van 360 graden. Voor sommigen was dat geen pretje. Maar alles is goed afgelopen.

Het zou voor iedereen goed zijn, gelovig of niet, om zo'n bedevaart eens mee te maken, ook om samen met anderen tot je diepere ik te komen en van daaruit proberen het leven op een hoger plan te zetten.

Met een vriendelijke groet,
Don Arts

Lourdesreis 2014

Voor volgend jaar staat er een grote Lourdes bedevaart vanuit het Bisdom 's-Hertogenbosch op de agenda. Ook vanuit onze parochie zullen wij deel gaan nemen aan deze unieke en bijzondere bedevaart.

De data voor de verschillende vervoersmogelijkheden zijn:

25 april t/m 3 mei - bus

26 april t/m 3 mei - TGV (trein)

27 april t/m 2 mei - vliegtuig

Films met betekenis

In het najaar willen we u uitnodigen om film op 3 verschillende manieren te beleven. De bedoeling is dat we samen naar de beelden kijken. Daarna gaan we aan de hand van thema's met die beelden aan de slag. Door met elkaar in gesprek te gaan willen we elkaar inspireren en ons geloof verdiepen.

Op 8 oktober laten we fragmenten zien uit de film *Francis of Assisi*. Het thema van de avond is: *Franciscus en de vrede*. U komt veel over Franciscus te weten en over zijn opvattingen over vrede. Daarbij dagen we elkaar uit na te denken over onze eigen standpunten. Wat betekent vrede voor ons en wat hebben wij ervoor over?

De avond begint om 20.00 uur in de pastorie aan de Kerkstraat in Cuijk. De toegang is gratis.

In oktober en november staat *The tree of life* centraal. Deze bijzondere film won in 2011 een gouden palm. Het verhaal gaat over Jack, die de zin van het leven zoekt. Aan de hand van beelden krijgen we inzicht in zijn verleden en zijn belevingswereld. Ze roepen op om ons af te vragen hoe wij aankijken tegen ons bestaan. Welke weg kiezen wij? Is je identiteit een zoektocht? Wat betekent persoonlijke groei? Wie is de Ander voor ons?

Op 22 oktober is het thema: *je weg zoeken*.

Op 29 oktober is het thema: *jezelf zoeken*.

Op 5 november is het thema: *de Ander zoeken*

Deze avonden beginnen om 19.30 uur in de pastorie aan de Kerkstraat in Cuijk. Er wordt een eenmalige eigen bijdrage gevraagd van 10 euro.

Op 3 december gaan we kijken naar *Father Damien*. De film vertelt het waargebeurde verhaal van Damiaan, een jonge Belgische priester. Hij veranderde het leven en geloof van de leprolijders op het eiland Molokai. Na de film is er een nagesprek over de vragen: Durven wij ook radicale keuzes te maken? Wat bedoelde Jezus met navolging? Wat roept Damiaan bij ons op? De avond begint om 20.00 uur in de pastorie aan de Kerkstraat in Cuijk. Er wordt een eigen bijdrage van 5 euro gevraagd. De activiteiten worden begeleid door Esther Disveld. Ze zijn een initiatief van Lux Aeterna, school voor filosofie en levenskunst, in samenwerking met de parochie H. Martinus. Voor meer informatie over de activiteiten van de school zie: www.school-luxaeterna.nl. Vooraf aanmelden is niet nodig.

Een verhaal van Leo Wagemans

Aan de oprit naar de oude pastorie in Beers staan ze te pronken, twee kolossale beuken. Ze pralen in de ochtendzon en zien toe hoe het jachtige leven aan hen voorbij gaat. Een brok geschiedenis, want hun leeftijd laat zich raden, gezien de breed gewortelde robuuste stammen. Zachtjes beweegt hun enorme kruin als een kouden noordenwind waait. De lucht betreft en een sneeuwvui verandert in korte tijd de beuken tot een toverachtig plaatje, waar menig schilder verliefd op wordt. De metamorfosen van de beuken houdt helaas niet lang stand, als de lucht weer helder wordt en de voorjaarszon haar werk doet. Maar april doet wat- ie wil en na een fikse winterse bui, staan ze er weer even winters bij.

Toch zal ook dit beeld niet lang stand houden als het voorjaar haar intrede doet. Het pad naar de trappengalerij van de oude pastorie is rijkelijk bezaaid met ietwat te grove grind, waardoor hier en daar het onkruid haar weg wil gaan. Langs het pad doemen wat sneeuwklompjes op en ze doen hun best te ontplooiën. Een achter het tuinhok weggegooid verwaarloosde fiets ontsiert de voortuin, evenals de groene PTT brievenbus, die wat voorover buigt en wacht, op wat komt.

Misschien is-ie morgen of overmorgen verdwenen of ligt ergens anders. Een eekhoorn zoekt haastig zijn weg langs de stam van de beuk als iemand het tuinpad betreedt. In zijn vlucht laat hij wat van zijn prooi vallen. Een merel maakt haastig gebruik van de hem geboden gelegenheid.

Het monumentale pand, dat een grondige schilderbeurt, heeft gehad, krijgt bezoek van een wat oudere man, die een beetje moeilijk de trappen betreedt. Hij belt aan maar helaas tevergeefs, er wordt niet open gedaan. Gaarne had hij de Pastoor gesproken, doch een petietierig briefje op de deur verwijst hem naar een andere tijd, de volgende dag maar dan 'n uur later. De pastoor kan niet anders, ' hij is deelparochie-pastoor geworden ' tegen wil en dank en verblijft nu in een andere parochie.

Vluchtig werpt de man nog een blik op de affiche van Kerkbalans. Het thema was toen Overal en Dichtbij. De man mompelt in zichzelf: "Het zal wel zo zijn." Voor hem is op dit moment de Kerk ver weg en hij twijfelt hoe 't verder moet. Hij verlaat gedesillusioneerd de trappen van het gebouw en begeeft zich op het pad, onderwijl ontgaan de reusachtige beuken niet aan zijn ogen. Hij mompelt weer bij zichzelf: " Wat hebben jullie al veel meegemaakt in het verleden, maar wat zal de toekomst brengen? Zal er nog plaats zijn voor een kerk hier dichtbij? Of zullen we opgedrongen worden met een heel andere religie? " De beuken weten het ook niet, maar vrezen het ergste.

De werkgroep Eerste Heilige Communie van de Heilige Martinusparochie is weer enthousiast van start gegaan met de voorbereidingen voor de communievieringen in 2014; ook de eerste vergadering met pastoor Lamers heeft al plaatsgevonden.

De werkgroep EHC van de geloofsgemeenschap H. Lambertus (Beers) bestaat uit: Ingrid Gerrits, Mila Leeuwerik, Mariska Martens en Patrick Peeters.

De werkgroep EHC van de geloofsgemeenschap H. Antonius (Vianen) bestaat uit: Colette Hubers, Susan Kempen en Arieke Wijnen.

De werkgroep EHC van de geloofsgemeenschap H. Jozef en St. Martinus (Cuijk) bestaat uit Mireille Christiaans.

Er is een intensief samenwerkingsverband tussen de werkgroepen EHC van de geloofsgemeenschappen onderling. Het vorig jaar ingezet gezamenlijk traject bleek vruchtbaar, efficiënt en bovendien: door de samenwerking zijn we in staat gebleken om een nog completer en leuker communieproject neer te zetten voor de kinderen en de ouders. Dit betekent o.a. dat een deel van de voorbereidingen gezamenlijk wordt gedaan en dat hetzelfde werkboek wordt gebruikt.

De volgende data zijn gepland voor de Beerse communicanten: presentatieviering 23 februari 2014; communieviering 21 april 2014 (2e Paasdag, 13.30 uur). De dankviering, die gezamenlijk wordt gedaan, is op 1 juni 2014.

Voor de Viaanse communicanten: presentatieviering 16 maart 2014; communieviering 21 april 2014 (2e Paasdag, 11.00 uur); gezamenlijke dankviering op 1 juni 2014. Voor de Cuijkse communicanten: presentatieviering 6 april 2014 (H. Jozef); communieviering 18 mei 2014 (St. Martinus, 13.30 uur); gezamenlijke dankviering op 1 juni 2014.

De eerste informatieavond voor de ouders uit Beers en Vianen van alle kinderen die overwegen de eerste heilige communie te gaan doen. is gepland op woensdag 9 oktober 2013 in de Ontmoetingsruimte van 't Trefpunt (Burg. vd Braakplein te Beers), aanvang 20.00 uur. Pastoor Lamers zal hierbij aanwezig zijn.

De informatieavond voor de ouders uit Cuijk van kinderen die de eerste heilige communie willen gaan doen is gepland op donderdag 31 oktober 2013 in de H. Jozefkerk om 20.00 uur. Pastoor Lamers zal ook hierbij aanwezig zijn.

Werkgroep Eerste Heilige Communie
Mila Leeuwerik

Rondom de Martinus Cuijk

Na het concert van de kerkelijke harmonie "Gaudete in Domino" op 7 juli, het feest van de Zoete Moeder van 's-Hertogenbosch en het feest van de eerste steenlegging van de parochiekerk, is er een rustige periode geweest. Althans, er waren weinig bijeenkomsten, maar tegelijkertijd is er veel toeristisch bezoek geweest aan de kerk. Het park rond de kerk heeft in deze periode voor de bouwvakvakantie zijn afronding gekregen en ziet er met het nieuwe herkwerk prachtig uit.

Bij het verschijnen van het parochieblad zijn de eerste activiteiten al weer geweest: de Culturele dag met koren en concerten en de open monumentendag, de tiengroep "Rock Solid".

Aan het eind van deze maand op 29 september (20.00 uur), vindt er een presentatie plaats op de pastorie van de WJD-gangers. Zij vertellen over hun belevenissen in het verre Rio.

6 oktober wordt een concerten-zondag met een gospelconcert, op initiatief van zanggroep Creation en een orgelconcert van de Severijnstichting. En ook de gespreksgroep "Rondom het Woord" is dan weer van start gegaan.

Afspraken worden in deze weken weer gemaakt om het nieuwe seizoen invulling te geven. We hopen dat naast de gewone en bijzondere vieringen er voor velen iets te beleven is in onze parochie en in de Martinuskerk. Van harte welkom.

Een aantal vragen zijn gesteld over de openstelling van de kerk. Op dit moment is van de kerk alleen het voorportaal dagelijks geopend. Verzekeringstechnisch kan de kerk niet geopend worden zonder toezicht. We werken er aan om tijdens bijzondere openstellingen de kerk in het geheel te openen en te bemensen met een "kerkwacht".

Contactgroep *Rondom de Martinustoren Cuijk*

Rondom de Jozefstoren

Valuweplein en Jozefkerk

De afgelopen periode is het Valuweplein voor de kerk helemaal vernieuwd. Zo komt onze Jozefkerk nog meer tot zijn recht. In totaal zijn er 25 platanen aangeplant en is er nieuwe bestrating gekomen. Bovendien is er een aparte rijstrook voor de kerk gekomen voor rouw- en trouwauto's.

Nationale Ziekendag: 7 sept. 2013

De bezoekgroep van de H. Jozefkerk houdt haar jaar-

lijkse nationale ziekendag op zaterdag 7 september a.s. om 14.00 uur in de Jozefkerk. Voorganger is pastor Kees Michielse. Muzikale opluistering tijdens en na de viering wordt verzorgd door Ger Keijzers. Na de viering in de kerk is er nog een gezellig samenzijn in het parochiezaaltje. Het belooft een gezellige middag te worden onder het genot van een kopje koffie of thee en nog iets lekkers.

Namens de werkgroep: Betsy Albers

29 september 2013 in de Jozefkerk: Peuter- en kleuterviering

Behalve de gebruikelijke Eucharistieviering van 11.00 uur is er die dag in onze Jozefkerk ook een Peuter- en kleuterviering om 9.30 uur. Het thema is: Franciscus.

Contactgroep *Rondom de Jozefstoren*
Frans van den Bogaard

Rondom de Lambertustoren Beers

De zondag na het bezoek van de Bisschop Mgr. A. Hurkmans hebben wij op 23 juni de Gildemis gevierd, een mooi en kerkelijk gebeuren, iets wat we moeten blijven koesteren en in ons vast programma opnemen.

Hierna begon de vakantie en was er één H. Mis in 2 weken, zonder koor. Gelukkig konden wij beschikken over een organist die de dienst kwam opluisteren, zodat de aanwezigen enkele liederen mee konden zingen. Dit gaf meer waarde en voldoening aan de dienst dan 'n stille mis. Men was hier erg tevreden mee.

Het bezoekersaantal was niet echt slecht, maar kan altijd beter. Het aantal aanwezige parochianen wordt sterk beïnvloed door de intenties die voor de dienst zijn opgegeven. Daarom ging ik in mijn intentieboek eens kijken hoe dat het dit eerste half jaar verlopen was. In het eerste half jaar van 2012 heb ik 57 intenties kunnen noteren, nu in 2013 waren dit er 46.

Beste mensen, een enkele keer meer een intentie opgeven, bijvoorbeeld uit dankbaarheid, voor overleden familieleden, voor ernstige zieken, voor een heugelijk gebeuren, enz. draagt bij tot 'n hechtere gemeenschap en tot het voortbestaan van onze parochiekerk.

Nu de vakantie voorbij is zal er, zoals het nu geregeld is, altijd 'n koor aanwezig zijn en dat is voor velen een belangrijk gegeven om naar de kerk te gaan.

Ik laat het hierbij en tot de volgende "Mantel"!

Contactgroep *Rondom de Lambertustoren*
Harrie van Haren

Ja, het was onvermijdelijk.

We weten allemaal wat voor een roerige tijd we achter de rug hebben. De reorganisatie van de parochie heeft veel tijd en energie gekost. We kunnen echter melden, dat onze geloofsgemeenschap over het algemeen de wijzigingen goed heeft geaccepteerd. Met de verandering van de diensten in onze kerk kan men goed leven. Wij zijn verheugd met deze hoge vorm van het accepteren van de dingen zoals nu eenmaal voortaan zullen zijn. Ook onze koren Juvia en Vivace en Allegro Vivace hebben zonder 'morren' hun schema's aangepast. Al bij al geeft dit veel vertrouwen voor de toekomst.

Het nieuwe kerk jaar.

Afgelopen zondag 1 september werd er een woord- en gebedsdienst gehouden. Thema van deze bijeenkomst was "Start". Voor deze viering waren alle vrijwilligers uitgenodigd. Uitvoerig werd stil gestaan bij het seizoen dat voor ons ligt. Wij als contactgroep vertrouwen er op dat er weer met dezelfde motivatie en inzet gewerkt kan gaan worden. Na de dienst werd er onder het genot van een kopje koffie, thee of frisdrank nog gezellig even nagepraat.

Onze vrijwilligers

Graag geven we nog een bijzonder woord van dank aan al onze vrijwilligers, die het onderhoud in de kerk, kerkhof en omliggend groen verzorgd hebben. De mensen die de kerk versieren en al die anderen die het hele jaar door deze hand en spandiensten verrichten. Super dat jullie dit willen doen. Wat zouden we zijn zonder vrijwilligers. Mocht u bij het lezen van deze tekst denken: "Mensen genoeg dus", niets is minder waar. Nieuwe vrijwilligers zijn altijd van harte welkom. Vele handen maken immers licht werk.

Allerzielen

Op 2 november a.s. vieren we Allerzielen. Altijd een bijzondere dag, waarop binnen de katholieke kerk de dierbare overledenen worden herdacht. Ook onze geloofsgemeenschap staat natuurlijk weer stil bij dit bijzondere moment. Aan het eind van de Allerzielenviering is iedereen van harte uitgenodigd naar het graf van de recent overledene te gaan, om daar een brandende kaars op het graf te zetten. Alle families waarvan afgelopen jaar iemand is overleden, worden persoonlijk uitgenodigd voor een kop koffie in het parochiecentrum.

Herdenkingskruisje

Het is in onze geloofsgemeenschap, zoals in zo vele andere, een goede en dankbare gewoonte om na de uitvaartdienst een herdenkingskruisje in onze kerk op te hangen. Sinds jaar en dag is het in onze gemeenschap goed gebruik om bij het eerste jaargetijde dit kruisje uit de kerk te halen en mee te geven aan de familie. Wij vinden het heel belangrijk dat zo'n overledene na een jaar nog eens aandacht krijgt. Om dit extra luister

bij te zetten worden de families die de jaarstond vieren persoonlijk uitgenodigd. Aan het eind van de dienst wordt het kruisje, door de voorganger van die dag, samen met een roos teruggegeven. Het kruisje staat symbool voor ons geloof en de roos voor onze nooit eindigende liefde voor de gestorvene.

Start diverse werkgroepen.

Zoals elk jaar zijn de diverse werkgroepen begonnen met hun werkzaamheden of gaan daar binnenkort mee beginnen. We denken hierbij vooral aan de mensen die de eerste Communie, het Vormsel, de Liturgie en dergelijke moeten voorbereiden en begeleiden. Uit betrouwbare bron vernemen we dat ook onze koren het uit te voeren kerstprogramma weer gaan instuderen. Op de kerkelijke hoogtijdag van Kerstmis zijn we dus ook dit jaar weer verzekerd van fijne muzikale ondersteuning. We wensen al die mensen heel veel succes bij hun werkzaamheden en bedanken hen bij voorbaat al voor al hun moeite.

Kerkbezoek

In vrijwel alle kerken loopt het aantal bezoekers aan de diverse diensten terug. Ook in onze geloofsgemeenschap is dit helaas het geval. Jammer, heel jammer. Onze diensten zijn geweldig en sfeervol en de moeite waard om bij te wonen. Onze voorgangers, pastoor en vrijwilligers uit de geloofsgemeenschap, verzorgen iedere keer weer een inspirerende viering. Daarbij gaan ze mee in de moderne tijd, maar vergeten zeker niet onze goede tradities in de katholieke kerk.

Ook de koren die de diverse diensten verzorgen zijn van een meer dan uitstekend niveau. Hun bijdrage is steeds perfect in de sfeer van de dienst. Alleen al het komen luisteren naar onze koren zou een goede reden kunnen zijn eens een dienst bij te wonen. Misschien vindt u dan wel zoveel sfeer en inspiratie, dat u nog eens een keer terugkomt. Als u wel een regelmatige bezoeker bent, spoor dan eens wat mensen in uw naaste omgeving aan om met u mee te gaan naar een dienst. Als u lange tijd niet meer bent geweest, kom dan nog eens op zondag of zaterdag. U zult er geen spijt van hebben. Vooral onze vrijwilligers uit de geloofsgemeenschap zullen het zeer op prijs stellen. Per slot doen zij het voor u en ons. Uw bezoek wordt zeer gewaardeerd.

Contactgroep *Rondom de Antoniustoren Vianen*
Frans Pennings

Rondom de Toren H. Agatha

De parochie H. Martinus omvat zeven geloofshaarden, gemeenschappen die een heel eigen karakter hebben, ontstaan en gegroeid vanuit het verleden, toen iedere haard het vuur brandend kon houden.

Kijkend naar onze geloofshaard van Sint Agatha, weten we dat we veel aan het vroegere convent van de kruis-

heren hebben te danken. Zij hebben er voor gezorgd dat het geloofsvuur ook oversloeg en mede brandend werd gehouden door de parochie H. Agatha. Nu we samen één groot vuur willen maken onder de naam van de H. Martinus, willen we het vuur in onze geloofshaard ook brandend houden naar vermogen.

We willen ons doen en laten laten bepalen door de volgende geloofsbelijdenis, aangereikt door de vroegere Norbertijner abt Ton Baeten van Heeswijk Dinther:

“Ik geloof in een kerk
die haar deuren wijd openzet,
waar ieder welkom is
en niemand buitengesloten wordt,
die geen onderscheid maakt
tussen man en vrouw,
tussen goed en slecht,
waar ieder heilig en zondig is,
die geen rangen en standen kent,
maar waar allen van hoog tot laag
werkelijk broeders en zusters van elkaar zijn,
die haar eigen grenzen overschrijdt
en een Tafel bereidt voor allen
die zich tot Jezus Christus bekennen,
die het Woord van God in dialoog belijdt
en waar communio hand in hand gaat
met communicatie,
die niet heerst maar dient,
waar recht gedaan wordt aan allen,
die niet denkt aan eigen roem,
maar de kleinen eert
en hen optilt uit hun vernedering,
die op uittocht is uit het land van slavernij
en op weg is naar werkelijke bevrijding voor allen,
die haar crisis te boven komt
en blijft getuigen van de hoop
die in haar leeft.” (uit: kijk op de kerk, door Ton Baeten)

Contactgroep *Rondom de Toren H. Agatha*
Peter Hendriks

Rondom de Martinus Katwijk

In Katwijk wordt ook in oktober aandacht aan Maria besteed. Oktober is de rozenkransmaand. We denken terug aan Bernadette Soubirous, aan wie Maria meerdere keren verscheen tussen 11 februari en 16 juli 1858.

Als aan haar gevraagd wordt wat haar op 11 februari is overkomen, vertelt zij ondermeer:
“De verschijning nam de grote rozenkrans van de arm, maakte een kruisteken en leek - met een mooie glimlach - mij aan te sporen hetzelfde te doen. Ik bad mijn rozenkrans in tegenwoordigheid van die mooie dame. De verschijning liet de kralen van de hare door haar vingers glijden, maar haar lippen bewoog zij niet; alleen het “Eer aan de Vader..” bad zij mee. Voor de grot

bidt Bernadette haar rozenkrans en zij vertelt hoe Maria meebidde.

De Rozenkrans is een gebedssnoer (met oorspronkelijk 15 grote en 150 kleine kralen), dat wordt gebruikt voor het rozenkransgebed. Dit bestaat uit 150 maal (15 x 10) het Wees Gegroet, afgewisseld, na ieder ‘tientje’, met een Onze Vader.

Het meest bekende snoer telt 50 kleine en 5 grote kralen, dus een derde van het origineel. Dit heet ook wel een ‘rozenhoedje bidden’.

De rozenkrans dankt zijn ontstaan aan zeer verschillende religieuze gebruiken, o.a. aan het herhalend gebed, dat we bij de oude Egyptische kluizenaars aantreffen, dat in de oosterse kerken leeft (Jezusgebed) en ook in buitenchristelijke godsdiensten (zoals het hindoeïsme, boeddhisme en de islam) aangetroffen wordt.

In de liturgische getijden van kloostergemeenschappen werden alle psalmen (150) gebeden; voor de ongeletterden werden de psalmverzen vervangen door 150 Onze Vaders. In de 12de eeuw kwam hiervoor het Wees Gegroet in de plaats. De verdeling in tientjes, waartussen telkens een Onze Vader wordt gebeden, ontstond in de 15de eeuw. Ook ontstond in deze eeuw de aanroepingen bij elk tientje van de rozenkrans, de zogeheten ‘geheimen’. Bij het bidden van de rozenkrans staan wij stil bij elk van de vijf onderdelen van de blijde, de droevige en de glorievolle geloofsgeheimen. Dat zijn respectievelijk de geheimen van de menswording, van het lijden en van de verheerlijking van Jezus Christus.

Paus Johannes Paulus II heeft op 16 oktober 2002 in de Apostolische Brief *Rosarium Virginis Mariae* vijf ‘Geheimen van het Licht’ toegevoegd aan het traditionele rozenkransgebed. In deze brief zegt de Paus dat de rozenkrans, als deze met devotie en niet mechanisch wordt gebeden, een ware meditatie is over de geheimen van het leven van Christus. “Door de aanroepingen van het Weesgegroeit te herhalen, kunnen wij diepgaand reflecteren op de essentiële gebeurtenissen van de missie van Gods Zoon op aarde, die aan ons zijn doorgegeven door het Evangelie en de traditie”, aldus de Paus.

Iedere zondag zal in de Martinuskerk in Katwijk in de viering d.m.v. de rozenkrans aandacht aan Maria geschonken worden. Op 13 oktober komt een zangkoor van de Martinuskerk uit Ede de viering verzorgen. Op maandag en zaterdag worden de ‘Blijde Geheimen’ overwogen, op donderdag de ‘Geheimen van het Licht’, op dinsdag en vrijdag de ‘Droevige Geheimen’ op woensdag en zondag de ‘Glorieuze Geheimen’.

Weetje 1: De gekroonde maagd op de Esplanade in Lourdes heeft een rozenkrans met 6 tientjes.

Weetje 2: Er zijn echte heilige boontjes. Zo worden monstransboontjes genoemd. Er staat een monstrans op het boontje. Ze groeien als sperziebonen. Van de gedroogde boontjes worden rozenkransen gemaakt.

Liturgische kalender

Kerk	Datum	21 en 22 september 25ste Zondag door het Jaar	28 en 29 september 26ste Zondag door het Jaar	5 en 6 oktober 27ste Zondag door het Jaar	12 en 13 oktober 28ste Zondag door het Jaar	19 en 20 oktober 29ste Zondag door het Jaar
St. Martinus parochiekerk 		Zondag 11.00 uur Dameskoor	Zondag 11.00 uur Samenzang	Zondag 11.00 uur Herenkoor	Zondag 11.00 uur Dameskoor	Zondag 11.00 uur Herenkoor
H. Agatha St. Agatha 		Zondag 9.30 uur	Zondag 9.30 uur	Zaterdag 19.00 uur Maasklanken Zondag 9.30 uur	Zondag 9.30 uur	Zaterdag 19.00 uur Creation Zondag 9.30 uur
H. Lambertus Beers 			Zondag 11.00 uur Gemengd koor		Zaterdag 19.00 uur Together	
H. Jozef Cuijk 		Zondag 11.00 uur Jozefcantorij	Zondag 11.00 uur DieDrie	Zondag 11.00 uur Samenzang	Zondag 11.00 uur Jeugdkoor kinderopvang	Zondag 11.00 uur Crescendo
H. Martinus Katwijk 			9.30 uur Woord- en gebedsdienst parochiekoor	Zondag 11.00 uur Parochiekoor	Zondag 11.00 uur Gastkoor St. Martinus Epe	Zondag 11.00 uur Parochiekoor
H. Lambertus Linden 		Zondag 9.30 uur Eucharistie- viering	Zondag 10.00 uur Woord- en gebedsdienst	Zondag 10.00 uur Woord- en gebedsdienst	Zondag 9.30 uur Eucharistie- viering	Zondag 10.00 uur Woord- en gebedsdienst
H. Antonius Vianen 		Zondag 11.00 uur Vivace		Zaterdag 18.00 uur Juvia	Zaterdag 18.00 uur Woord- en gebedsdienst Vivace	Zondag 11.00 uur Vivace

Andere vieringen

Ieder werkdag is er om 11.15 uur een eucharistieviering in de Kapel van het Kruisherenklooster in St. Agatha.

Iedere woensdag is er om 19.00 uur een eucharistieviering in de Jozefkerk.

Elke 1ste vrijdag van de maand Eucharistie in de Martinuskerk in Cuijk.

Maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag is er om 17.30 uur het kerkelijk avondgebed (Vespers) in de Jozefkerk.

26 en 27 oktober 30ste Zondag door het Jaar	2 november Allerzielen	3 november 31ste Zondag door het Jaar	9 en 10 november 32ste Zondag door het Jaar	16 en 17 november 33ste Zondag door het Jaar	23 en 24 november Christus Koning
Zondag 11.00 uur Dameskoor	Zondag 11.00 uur Dameskoor	Zondag 11.00 uur Herenkoor	18.30 u Martinusviering Jeugdkoor Zon. 11.00 u Harmonie Gaudete met koren	Zondag 11.00 uur Dameskoor	Zondag 11.00 uur Herenkoor
Zondag 9.30 uur	Zaterdag 19.00 uur Maasklanken	Zondag 9.30 uur	Zondag 9.30 uur	Zaterdag 19.00 uur Creation Zondag 9.30 uur	Zondag 9.30 uur
Zondag 11.00 uur Gemengd koor	Zaterdag 19.00 uur Gemengd koor		Zaterdag 19.00 uur Together		Zondag 11.00 uur Together
Zondag 11.00 uur Jozefcantorij		Zondag 11.00u Samenzang herdenking overledenen	Zondag 11.00 uur Samenzang?	Zondag 11.00 uur Crescendo	Zondag 11.00 uur Jozefcantorij
Zondag 11.00 uur Parochiekoor	Zaterdag 19.00 Woorden gebed parochiekoor	Zondag 9.30 uur Parochiekoor		Zondag 9.30 uur Parochiekoor	
Zondag 9.30 uur Eucharistieviering	Zaterdag 19.00 uur Woord- en Gebedsdienst	Geen viering	Zondag 9.30 uur Eucharistieviering	Zondag 10.00 uur Woord- en gebedsdienst	Zondag 9.30 uur Eucharistieviering
	Zaterdag 18.00 uur Juvia		Zaterdag 18.00 uur Woord- en gebedsdienst Vivace	Zondag 11.00 uur Vivace	

Weetje 3: Houten kraaltjes van de rozenkrans worden van rozenhout gemaakt, vandaar ook de naam rozenkrans.

Rozenhoedje, weesgegroetje

Rozenhoedje, weesgegroet op weesgegroetje
Ketting die ons boeit en snoert
En allang heeft vast gevangen
Naar de schone hemel voert.
Ave Maria, Ave Maria.

Rozenhoedje bij elk ruisend weesgegroetje,
Leer ik 'n beetje wijsheid bij
Ik zal in boeken niet gaan zoeken
Gij, ge weet genoeg voor mij.

Ave Maria, Ave Maria.

En bij tijde als de ziel weer weet te lijden
En 't hart van zorg en zeer
Stil en zoetjes weesgegroetjes
Druipte elk als balsem neer.

Ave Maria, Ave Maria.

Rozenhoedje, weesgegroet op weesgegroetje,
Voor de mens in vreugd en leed
Ons moeder deelt haar zorg
Leid ons door het leven heen.

Ave Maria, Ave Maria.
Tekst: Guido Gezelle

Contactgroep *Rondom de Martinustoren Katwijk*
Ria van Kempen

Rondom de Lambertustoren Linden

Hierbij een eerste bericht vanuit de geloofsgemeenschap H Lambertus Linden. Vanaf 1 juli maken we deel uit van de nieuw gevormde parochie H. Martinus Cuijk. Inderdaad later dan alle andere geloofsgemeenschappen, die reeds op 1 januari 2013 aansluiting zochten en onderdak kregen bij de H Martinus.

Nu dan ook een stukje in De Mantel vanuit de Lindense geloofsgemeenschap; bij ingewijden inmiddels de GGL geheten. Als woord vooraf willen we opmerken dat we niet de bedoeling hebben elkaar “de Mantel uit te vegen”, maar van de andere kant ook niet alles “met de Mantel der Liefde te willen bedekken”.

Toen duidelijk werd dat de huidige structuur van de Nederlandse kerkprovincie niet langer haalbaar was op grond van teruglopende aantallen geestelijken, kerkgan- gers en financiële middelen, hebben wij als waarnemers het fusieproces gevolgd: met begrip voor de noodzaak maar ook met twijfels over vorm en resultaat. Anders dan de meeste parochies waren we niet onver-

deeld blij met de fusie: integendeel. We waren vooraf zeker niet tegen samenwerken en samen doen, daar hebben we vanuit Linden altijd actief aan bijgedragen. Maar tijdens het “fusieproces” bleken we kennelijk een wat andere visie op kerk-zijn en de positie van de plaatselijke geloofsgemeenschappen te hebben en die visie herkenden wij te weinig in het fusiedocument dat vooral gedicteerd was door het bisdom. Ook bij de vervolggesprekken na 1 januari 2013 bleven die verschillen voor ons duidelijk zichtbaar. De uitkomst is inmiddels ook duidelijk: onze H. Lambertusparochie is door de bisschop per decreet toegevoegd aan de nieuw gevormde parochie en ons is niet eens meer gevraagd of we dat wilden.

We zijn dus per 1 juli jongstleden onderdeel van de H. Martinus parochie, samen met nog een andere Lambertuskerk. Om te weten of het over Beers of Linden gaat zullen deze dorpsnamen, naar we mogen aannemen, behouden blijven in de Mantel. En daarmee spreken we de hoop uit dat ook onze ‘couleur locale’ zichtbaar mag en kan blijven. We gaan er het beste van maken. Voor wie het wil zien, denken we ook een stukje meerwaarde te kunnen bieden aan de nieuwe parochie; de diversiteit is daarmee ook gediend.

De H. Lambertusparochie Linden groeide na 1995, toen Piet Vermeeren (Augustijn) de zielzorg voor zijn rekening nam, uit naar een steeds hechtere en bloeiende geloofsgemeenschap met oog en zorg voor elkaar. Op hoogtijdagen een overvolle kerk en steeds een kundige en gerespecteerde groep vrijwilligers die zorg had en heeft voor organisatie en waardige erediensten. Met die deskundige en geïnspireerde vrijwilligers waren en zijn we in staat ook na het terugtreden van Piet Vermeeren de wekelijkse diensten goed te verzorgen: het kerkbezoek is ook niet teruggelopen mede doordat nogal wat niet-Lindenaren zich aansloten bij onze gemeenschap. Dit alles proberen we voort te zetten en daar vragen wij ook de ruimte voor.

Ook wij kennen de toekomst niet maar we kijken terug op een rijk verleden. Zo is er zorg over de viering van onze jaarlijkse parochiedag, over de intieme, luisterrijke en overvolle vieringen op de hoogtijdagen van Kerstmis en de Goede Week met Pasen. Maar de Lambertusparochie Linden kende in zijn bijna 450- jarig bestaan meerdere ups en downs, meedeinend op de golven van de tijd en de maatschappelijke en kerkelijke ontwikkelingen. Het getuigt van wijsheid en relativering om met open blik naar de toekomst te kijken, met vertrouwen in elkaar en geloof in het Goede. Weet U allen welkom in onze Lindense geloofsgemeenschap, zoals wij, misschien nog wat beschroomd, ons welkom weten in de uwe.
Tot een volgende keer.

Contactgroep *Rond de H Lambertus Linden*
Johan van den Boom

Contactgroepen Rondom de Torens

geloofsgemeenschap H. Agatha - St. Agatha

Thea Hermans	315892
Peter Hendriks	314030
Dion Jilesen	312097

geloofsgemeenschap H. Lambertus - Beers

Harrie van Haren	314333
------------------	--------

geloofsgemeenschap H. Jozef - Cuijk

Frans van den Bogaard	315742
Peter Hendriks	322822
Wim Hofmans	313998

geloofsgemeenschap St. Martinus - Cuijk

Maarten Hermens	0643138081
Henriëtte van de Lockant- Heijltjes	318029

geloofsgemeenschap H. Martinus - Katwijk

Ria van Kempen	317612
Willy Suppers	316760
Ton Lukassen	314633

geloofsgemeenschap H. Antonius van Padua - Vianen

Jacqueline Lamers-Manders	321008
Thea Scheers-Jans	320137

geloofsgemeenschap H. Lambertus - Linden

Voorzitter: Ton Keijzers	384067
Secretaris: Jan van den Broek	322819
Kerkhofzaken en intenties: Mien Heijnen	316272
Coördinatie liturgie: Herman van Rhee	315904

Uitvaarten

Voor de melding van uitvaarten kunt u bellen naar het parochiecentrum/secretariaat:

Kerkstraat 10 312555

Of bij de plaatselijke geloofsgemeenschappen:

Geloofsgemeenschap H. Agatha: 318277

Geloofsgemeenschap H. Lambertus (Beers): 314333

Geloofsgemeenschap H. Jozef: 312233

Geloofsgemeenschap St. Martinus (Cuijk): 312555

Geloofsgemeenschap H. Martinus (Katwijk): 317612

Geloofsgemeenschap H. Antonius van Padua: 320137

Geloofsgemeenschap H. Lambertus (Linden): 316272

Pastoraat en noodgevallen

Het pastoraat is in handen van pastoor Theo Lamers. Hij is te bereiken via het parochiecentrum. Dit nummer is ook beschikbaar voor noodgevallen als ziekenzalving en melding van overlijden. Bij afwezigheid wordt u via het antwoordapparaat doorverwezen.

Parochiestatistiek

Uitvaart

Vanuit onze kerken hebben wij afscheid genomen van:

23 april	Bert Pluk		
	79 jaar		H. Antonius van Padua
1 augustus	Gerrit Kosman	78 jaar	H. Agatha
8 augustus	Elly Janssen-Ewals		
	78 jaar		H. Jozef
8 augustus	Frans Peters	58 jaar	H. Jozef
17 augustus	Nellie Martens-Arntz		
	89 jaar		St. Martinus
23 augustus	Gerarda Krawaijn		
	84 jaar		H. Jozef
17 mei	de heer Martien Kuijpers		
	81 jaar		Maartenshof

Namens onze parochie willen we de familie veel sterkte wensen met dit verlies.

Huwelijk

In onze parochiegemeenschap zijn door het sacrament van het huwelijk met elkaar verbonden:

17 augustus	Jerry Marlet en Tanja Jäck	
		St. Martinus

Van harte proficiat met jullie huwelijk!

Namens onze parochie wensen we jullie vele jaren samen en hele goede tijden.

Doop

In onze parochiegemeenschap zijn door het sacrament van het doopsel opgenomen:

16 juni	Ties Lourensen	H. Jozef
23 juni.	Jens van den Broek	H. Jozef
30 juni.	Jayden Rijnardus	St. Martinus
30 juni.	Noa van Meeteren	H. Jozef
4 aug.	Marloes van Zandvoort	St. Martinus
11 aug.	Veronique Arts	H. Lambertus - Beers
18 aug.	Sophia van Gemert	H. Martinus

Welkom kleine mens

Wij maken samen van je leven een feest
Wij brengen de regenboog en jij de kleuren
Wij bieden jou ons liefde en jij een handvol dromen
We willen je dragen, je koesteren, van je houden
Welkom ben je, bij ons, in onze familie,
In deze gemeenschap van mensen
Die willen leven zoals Jezus.
Welkom, kleine mens.

Hartelijke felicitaties voor de gedoopte, de ouders en familie!

In Memoriam - mgr. J.W.M. Bluysen

Mgr. Bluysen stierf op donderdagochtend 8 augustus 2013 aan hartfalen, toch nog onverwachts, in zijn woning in klooster Mariënburg te 's-Hertogenbosch. Hij sliep snel en sereen in.

Mgr. Johannes Wilhelmus Maria Bluysen hebben we langer gekend als emeritus-bisschop dan

als residerend bisschop. Toch bleef hij buitengewoon geliefd als herder van de Kerk. Enerzijds had hij dat te danken aan zijn liefde voor de mens als drager van het geloof en anderzijds aan zijn persoonlijke bescheidenheid. Ook van zichzelf erkende hij een falende mens te zijn, getuige zijn boek "Gebroken wit".

Het was een ernstige hartkwaal waaraan Mgr. Bluysen op 23 maart 1983 werd geopereerd. Nog geen jaar later, op 19 november, achtten zijn artsen zijn ontslag als residerend bisschop van 's-Hertogenbosch onvermijdelijk. Het is ook zijn hartkwaal waaraan hij is overleden. Bij zijn terugtreden als bisschop was Mgr. Bluysen precies 17 jaar in het ambt. In die jaren beleefde hij een enorme omslag in de katholieke geloofsgemeenschap. Als deelnemer aan het Tweede Vaticaans Concilie (11-10/1962 tot 8-12/1965) beleefde hij een kerk vol verwachting en vertrouwen in de vernieuwingen die het 'aggiornamento', het openen van de vensters door paus Johannes XXIII opriep.

Een groot verlies voelde men ook bij het overlijden van bisschop Bekkers op 9 mei 1966, die ook al het beeld van open vensters had opgeroepen. Op 12 oktober werd Bluysen benoemd tot Bekkers opvolger en op 19 november 1966 werd hij geïnstalleerd in de Sint-Janskathedraal. Vernieuwingseisen van een groep gelovigen beleefde hij intens op het Pastoraal Concilie in Noordwijkerhout, van 1968 tot 1970. Het leidde tot een diepgaand zelfonderzoek, beschreven in "Gebroken wit". Een jaar later bleek het aantal bisdompriesters (niet priesterreligieuzen) sinds 1966 gedaald van 669 tot 553. In 1967 had hij al het grootseminarie in Haaren moeten sluiten en de priesteropleiding ondergebracht bij de Theologische Faculteit in Tilburg. Het luidde een periode in waarin veel minder nieuwe priesters werden gewijd en het actieve priesterbestand snel vergrijsde. Vanwege een aantal zorgelijke ontwikkelingen in de Kerk in Nederland werden de Nederlandse bisschoppen in 1980 bijeengeroepen voor een

mgr. J.W.M. Bluysen

bijzondere synode onder leiding van paus Johannes-Paulus II. Het was te danken aan Mgr. Bluysen, die de bijzondere synode meemaakte, dat in het Bossche bisdom de situatie aangaande de Kerk rustig bleef. De komst (en verdwijning) van de Acht Mei Beweging in 1985 voltrokken zich toen Bluysen al met emeritaat was.

Hoewel iedere bisschop, door de aard van zijn ambt, opgeëist wordt voor bestuurlijke zaken, financiën, beleidskwesties, politiek soms - wat er voor Bluysen allemaal bij hoorde - ging zijn hart uit naar herderlijke taken en het leraarsambt. Veel aandacht besteedde hij aan verkondiging, het bij de mensen brengen van het Woord van God. Dat bleek ook uit zijn opvatting over het bisschopsambt: "Verplicht zijn aan het Evangelie, gebonden door trouw aan Christus, wiens opdracht ik heb uit te voeren ... die tot mij komt via en vanuit de Kerk". Zo formeel als dat klinkt, zo ernstig nam hij die taak ook. Maar de vaak goedlachse Bluysen was ook een innemend gesprekspartner voor wie er ook tegenover hem zat of stond. Nooit draaide hij weg als iemand hem een vraag stelde of een gesprek wilde, al waren de onderwerpen soms confronterend en pijnlijk voor de Kerk. Zelden sloeg hij een uitnodiging af, zeker niet als hij daardoor de kans had om met mensen te communiceren. Ook in zijn vele preken sprak hij de mens aan. Preken is het verkondigen van Gods Woord, maar Bluysen maakte een vertaalslag en zorgde ervoor dat de mensen door dit Woord gesterkt werden en getroost.

De horizon die hij voor 'zijn' gelovigen ontvouwde, opende hij ook voor zijn christelijke medebroeders, de protestanten, via zijn vriend ds. dr. Nico van den Akker (overleden op 31 maart 2000). Door hem maakte hij kennis met de reformatorische ambtsdragers in zijn bisdom, door hem kwam het tot een vriendschapsrelatie met het Evangelische bisdom Kurhessen-Waldeck - die tot op de dag van vandaag voortduurt. Met hem ook beleefde Bluysen bijna jaar op jaar een oecumenisch avontuur in het buitenland. Hoe hartelijk de relatie was, blijkt uit de uitspraak van ds. Van den Akker tijdens het afscheid van Mgr. Bluysen op 2 juni 1984 in de Sint-Jan: "Vriend, Broeder, Bisschop Jan - wees Gode bevolen en blijf nog lang bij ons". Dat deed hij. Tot vandaag toe.

Het bisdom.

Reactie Mgr. Hurkmans

Met droefheid heeft het bisdom van 's-Hertogenbosch kennisgenomen van het overlijden van zijn emeritus-bisschop, mgr. drs. Johannes Wilhelmus Maria Bluysen. Mgr. drs. A.L.M. Hurkmans, de huidige bisschop van 's-Hertogenbosch, reageert als volgt op zijn overlijden: "Het overlijden van mgr. Bluysen heeft mij diep geraakt. Hij was de bisschop die mij tot diaken en priester gewijd heeft. Bij mijn bisschopswijding was hij één van de concelebranten. Mijn waardering voor hem is groot. Zeventien jaren was hij bisschop van 's-Hertogenbosch

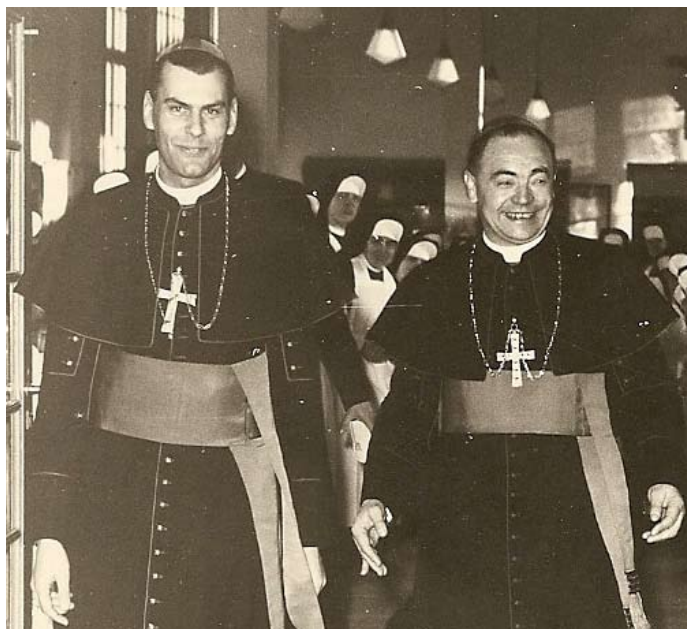
met al het moois, maar ook met alle moeilijkheden die dit ambt met zich meebrengt. Zijn vriendelijkheid, rust en wijsheid hebben hem geholpen in zijn taak. Als emeritus-bisschop bleef hij intens meeleven met de Kerk, met het Bossche bisdom.

Daarnaast studeerde hij graag, schreef boeken en vierde het leven met familie en vrienden. Natuurlijk heeft Mgr. Bluysen, net als vele anderen, geleden aan ontwikkelingen in de Kerk, maar hij wist deze in een breder perspectief te plaatsen. Ik zal de vaderlijke aanwezigheid van Mgr. Bluysen ook missen bij de diocesane vieringen, waar hij altijd bij aanwezig probeerde te zijn.

Ik vertrouw erop dat Mgr. Bluysen nu met Maria en de heiligen bij de Heer is. Hij heeft immers, net zoals wij dat doen, geloofd in een God van levenden en niet in een God van doden.”

Uitspraken van mgr. Bluysen

(op Facebook)

“In het noodzakelijke eenheid; in al het overige verscheidenheid en in alles de liefde.”(mgr. Bluysen/Augustinus)

“Je moet goed kijken wat de beleving van de mens is en pas daarop inhakend het geloof presenteren” (mgr. J. Bluysen+)

“Twijfel is goed voor de verdieping van je geloof” (mgr. J. Bluysen+)

Mgr. Bluysen over God

“Voor mij is de vraag: *Hoe kan ik God kennen?*, niet de eerste vraag. Belangrijker lijkt mij de vraag: *Hoe mag ik met God omgaan?* Die vraag naar een juiste spiritualiteit lijkt mij door Pasen een fundamenteel antwoord te krijgen.”

“Ervarenderwijs op zoek gaan is niet kiezen voor de gemakkelijkste en veiligste weg. Je zult je moeten openstellen, je kwetsbaar maken en jezelf ontledigen. Nooit heeft iemand God aanschouwd, maar zijn sporen zijn - voor wie scherp waarneemt en de antennes goed richt - overal om ons heen te vinden in alledaagse menselijke ervaringen.”

Uit: *De donkere stilte va God*. 2009

“Ik ben ervan overtuigd dat de grote vruchten van het concilie nog geplukt moeten worden, die zijn nog niet rijp. De kerk moet zich nog opnieuw een weg zoeken in onze sterk veranderde samenleving.”

Uit: *Visioenen van het Tweede Vaticaanse Concilie: Ooggetuigen*.

“Ik zou u willen zeggen: ga verder op de ingeslagen weg, vol vertrouwen op Hem, die u op de weg heeft gezet. Weest overtuigd dat de Heer zijn leerlingen heel dichtbij blijft, zeker op een moment in de kerkgeschiedenis als wij nu beleven. Houdt goede moed om anderen goede moed te kunnen geven.”

Mgr. Jan Bluysen, bij zijn afscheid als bisschop van Den Bosch 29 mei 1984

Boeken te leen

Voor geïnteresseerden in het leven, geloof en gedachtegoed van bisschop Bluysen heb ik een stuk of 6 boeken te leen. Geschreven door hem, of over hem. Daarnaast ook een fotoboek over bisschop Bekkers. Als u benieuwd bent, mailt u me dan gerust: amnhemmen@gmail.com.

Ter inspiratie

*Deugd doet een dag
waarop je complimenten ontvangt
waarop je wordt gezien
deugd doet een dag
waarop je je gehoord voelt
waarop gemis wordt erkend
deugd doet een dag
waarop een knipoog voldoende is
een hand genoeg zegt
deugd doet een dag
wanneer niemand je opjaagt
niemand haast heeft
deugd doet een dag
waarop jouw verhaal ertoe doet
waarop jij voor iemand 't verschil bent.
Marinus van den Berg, Bruggen naar morgen. Een
inspiratieboek over aandacht en zorg 2012*

Naar de bron

Ondanks het waarschuwbord bij het drukbezochte Waalstrand aan de noordzijde van Nijmegen zag ik dat er de afgelopen zomerweken volop gezwommen werd in de drukste rivier van Europa. Vanaf een bankje genietend van het uitzicht bedacht ik dat je christenen kunt vergelijken met mensen die zwemmen in een rivier.

Sommigen houden van pootje baden en blijven op de plek waar ze het water in zijn gegaan. Ze genieten van het bewegende water maar gaan niet verder de rivier in. Bij sommige christenen is het vaak hetzelfde. Ze proeven aan het geloof, maken zich er 'nat' mee, maar durven het niet aan om verder in het geloof te gaan.

Anderen hebben gemerkt dat je heerlijk kan zwemmen in een rivier. Al gauw laten ze zich moeiteloos op de stroom afdrijven. Massa's christenen hebben hetzelfde idee. Geloven is heerlijk zolang je er niet al te veel voor hoeft te doen. Door de stroomversnellingen, die in het begin nog leuk zijn, drijven ze steeds verder af.

Op een gegeven moment merk je dat hoe langer je je laat meedrijven met de rivier er steeds meer smerigheid in drijft en dat je in een levensgevaarlijke situatie belandt. Hoge golven en sterke stromingen beletten je om weer aan land te komen. Je bent hopeloos verloren.

Er is ook een groep zwemmers die al gauw in de gaten heeft dat je tegen de stroom in moet zwemmen. Hoe dichterbij de bron je komt des te zuiverder is het water. Bovendien word je door die stroom steeds sterker en kan je meer hebben. Als christen moet je tegen de stroom op zwemmen om bij de Bron te komen, bij het Levende water.

Ik realiseer me dat de vergelijking niet helemaal opgaat, maar het geeft wel prachtig de bedoeling weer van de diocesane cursus 'Groeien in geloof'. We willen op zoek gaan naar de Bron van ons geloof.

Het kost wat moeite, twintig bijeenkomsten, maar velen hebben de afgelopen jaren gemerkt dat het je sterker maakt, dat je meer aan kunt thuis, in het gezin, op het werk, in de parochie. Daarom: gaat u mee naar de Bron?

De cursus wordt gegeven op maandagavonden van 19.30 tot 21.30 uur in 's-Hertogenbosch.
Bijdrage per cursusjaar: € 90,- per persoon.

Info en aanmelding: Diocesaan Vormingscentrum, Postbus 1070, 5200 BC 's-Hertogenbosch. Tel.073-523 2045 of 073-523 2057. E-mail: vormingscentrum@bisdomdenbosch.nl.

Zie website www.bisdomdenbosch.nl onder vorming.

We kijken vooruit

Verlangen

In december vieren het feest van Sint Nicolaas. Een feest voor groot, maar zeker ook voor klein. Een feest van verlangen, spanning en uitkijken naar 5 december. Maar misschien is dat verlangen in een keer weg, nadat alle cadeaus zijn uitgepakt. Misschien gaat het bij verlangen wel om meer dan alleen om iets te willen krijgen en te willen bezitten. Henk Jongerius, in het derde nummer van het tijdschrift Vieren verwijst naar een bekend gedicht van de dichter Ed Hoornik:

Hebben en zijn

Op school stonden ze op het bord geschreven, het werkwoord hebben en het werkwoord zijn, hiermee was tijd, was eeuwigheid gegeven, de ene werkelijkheid, de andere schijn.

Hebben is niets. Is oorlog. Is niet leven.
Is van de wereld en haar goden zijn.
Zijn is, boven de dingen uitgeheven,
Vervuld worden van goddelijke pijn.

Hebben is hard. Is lichaam. Is twee borsten.
Is naar de aarde hongeren en dorsten.
Is enkel zinnen, enkel bottel plicht.

Zijn is ziel, is luisteren, is wijken,
Is kind worden en naar de sterren kijken
En daarheen langzaam worden opgericht.

Advent

Het onderstaande, oude gedicht van Nel Benschop verwoordt waar Advent voor staat:

Advent is wachten. Wachten en verlangen totdat het eindelijk gebeuren gaat wat werd voorspeld in de profetenzangen; wachten, tot God het woord vervult in daad. Advent is luist'ren. Luist'ren en verlangen totdat de hemel lichtend opengaat en je omspoeld wordt door de eng'lenzangen; luist'ren, totdat je hart méezingen gaat. Advent is komen. Komen met verlangen naar Bethlehem, waar God vlak bij ons staat en onze mond vervult met nieuwe zangen en waar geloof verandert in de daad. Advent is bidden. Bidden vol verlangen opdat Gods rijk van vrede komen gaat; en Hij ons op de nieuwe aarde zal ontvangen waar ons verlangen in aanbidding overgaat. Kom als een vuur, dat ons verzengt, kom als een zon in onze nacht, kom als een Vorst die vrede brengt, kom Jezus, in mijn hart dat wacht!

Uit: *Wit als sneeuw* (Kok Kampen, 1974)

Religieuze Kunst

Tentoonstelling Museum voor Religieuze Kunst in Uden

Driehonderd jaar geleden kwamen de eerste zusters Birgittinessen naar de Vorstenburg in Uden en bouwden daar een abdij. Ter gelegenheid van dit feit is er in het Museum voor Religieuze Kunst in Uden van 15 september tot 16 december een speciale expositie te zien.

De zusters kwamen oorspronkelijk van de dubbelabdij 'Mariënwater' te Koudewater, die in 1434 was gesticht. Na de Vrede van Münster in 1648 werd deze abdij, net als zoveel andere kloosters, door de Staatse overheid gesloten. De paters vertrokken naar Hoboken onder Antwerpen, de vrouwelijke bewoners mochten met een klein pensioen uitsterven. Dit 'uitsterven' hebben zij lang weten te rekken. In 1713 moesten de overgebleven zusters toch écht weg. Zij vertrokken toen naar Uden, een dorp in het Vrije Land van Ravenstein. In deze soevereine enclave voerde op dat moment de machtige katholieke heer Johan Wilhelm von Pfaltz-Neuburg de scepter. In Uden bouwden de zusters hun nieuwe abdij 'Maria Refugie'. Deze abdij, met haar barokke kapel, bestaat nu drie eeuwen.

Op de tentoonstelling wordt aandacht besteed aan de bewogen geschiedenis van de Birgittinessen in Nederland. Ook wordt stilgestaan bij de vele kunstschaten die bij de vlucht naar Uden in 1713 zijn meegenomen naar de nieuwe abdij. Op de expositie is veel van het voormalige kunstbezit, vanuit geheel Europa geleend, te zien.

Verder staat Birgitta van Zweden (1303-1373) centraal, een van de belangrijkste mystici uit de middeleeuwen. Daarom komt uit het Statens Historisk Museum van Stockholm een van de oudste beelden van deze heilige naar de expositie. Commissaris van de koning in Noord-Brabant Wim van de Donk opent deze tentoonstelling '300 jaar Abdij Uden' op zaterdag 14 september. Meer info via www.300jaarabdij-uden.nl

Hulp- en geleidehonden welkom

Woensdag 7 augustus heb ik de Martinuskerk voorzien van een kleine, subtiele sticker: Hulp- en geleidehonden welkom.

Het was voor mij een bijzonder moment om de eerste kerk te mogen voorzien van zo'n sticker. Op heel veel plaatsen word ik geweigerd met mijn hulphond, zo ook in alle kerken.

Doordat mijn hulphond Banios eerder dan ik aanvoelt wanneer ik een epileptische aanval ga krijgen is hij altijd bij mij, zodat ik het signaal van hem krijg wanneer het mis dreigt te gaan.

Een leven zonder hem is dus niet denkbaar!

Helma Verhoeven

Mijn hulphond Banios

*De vriendschap van mijn hulphond,
is vriendschap voor het leven.
Voor een ander niet te zien,
hoeveel liefde een hond kan geven.
Want ben ik eens verdrietig,
dan kijkt hij me aan.
Alsof hij zeggen wil,
ik zal altijd naast je staan.
Zo'n vriendschap is een wonder,
en bijzonder om te beleven.
Zo'n vriendschap kan niemand,
zelfs geen mens kan zo iets geven.*

Mariahulde bij Hiersenhof, Beers

De Maria-hulde op zondag 18 augustus was weer een mooi en devotievol gebeuren met mooi, zonnig weer. Ruim honderd belangstellende en genodigden waren hier bijeen om te bidden voor en stil te staan bij de Wereldvrede.

Vicaris Schröder van het St. Janscentrum uit Den Bosch ging voor in bezinning en gebed. Het eerste tientje werd voorgebeden door de Vicaris, het tweede en derde tientje door Cas de Quaij jr. en het vierde en het vijfde tientje door Pastoor Th. Lamers. Een mooie afwisseling van personen die zeer geslaagd werd genoemd.

Na afloop werd meteen het voorstel gedaan om volgend jaar vrijwilligers te vragen om dit ook te doen: voorgaan in het rozenhoedje bidden. Het bidden van het rozenhoedje werd enkele malen onderbroken voor een Marialied door het gemengd koor.

Als slot werd met tromgeroffel de gildegroet gebracht en werden de Schutters Koning en Koningin van Lanen en Vicaris Schröder overvaandeld. Hierna was er een dankwoord van de familie de Quaij.

Esmay vertelt over de WJD Brazilië

Ervaringen van Esmay Jansen naar aanleiding van haar deelname aan de Wereldjongerendagen in Brazilië

Campo Belo, hart en handen. Voor mij een ongelooflijk inspirerende reis. Een reis die het grote slot op mijn hart voor het laten binnenkomen van de Heer bijna heeft kunnen kraken. Het slot hangt op dit moment nog maar aan een paar draadjes, en ik ben ervan overtuigd dat deze doorbroken gaan worden!

Esmay Jansen

De reis begon voor mij met drie grote vragen die in de afgelopen jaren veel onzekerheid en strijd met zich mee hebben gebracht. 'Hoe kan ik de onvoorwaardelijke liefde van God ontvangen zonder altijd het gevoel te hebben dat ik eerst moet werken voor Zijn liefde?' 'Hoe kan ik mij openstellen voor deze liefde en voelen dat alleen HIJ mij deze kan geven?' 'Hoe vind ik eindelijk rust in mijn lichaam en geest en hoe kom ik eindelijk thuis in Zijn huis?' Ik ben niet met het geloof opgegroeid en ben zelf, net als meerderen van jullie, het grote avontuur aangegaan om mijn leven ook volledig in Zijn handen te durven leggen.

In Campo Belo werden we elke dag, bij wie we ook waren, ontvangen met de allergrootste en eerlijke liefde van God die alleen Hij kan brengen. Al waren het de grote criminelen in de gevangenis, gehandicapte ouderen, arme kinderen of de mensen en jongeren in de stad, je voelde elke keer weer de vreugde en de liefde die zij aan je wilden geven zonder daar iets voor terug te willen hebben. Elke dag stonden de mensen met gezang en dans op ons op te wachten, zorgden voor ons en zwaaiden ons uit met alles wat zij in zich hadden en aan ons konden geven. Dit heb ik in mijn hele leven nog nooit zo intens mogen ervaren en ontvangen. Ik kon altijd heel moeilijk liefde ontvangen en hier had ik deze keer ook weer moeite mee. Maar door deze grote en eerlijke liefde en intenties van de mensen kon ik niet anders dan me elke keer weer overgeven aan Gods liefde. Hoe heerlijk is dat, als mensen je gelijk nemen zoals je bent!! Deze mensen hebben er voor gezorgd dat ik nu weet dat iedereen in Zijn huis mag komen en dat je er op kunt vertrouwen dat Hij altijd met je mee gaat. Want waar je ook bent, hoe ver je ook van Hem bent af-

gedwaald, als je durft te vertrouwen en je leven in Zijn handen durft te leggen, zou Hij stap voor stap samen met jou zorgen dat je je weer geliefd gaat voelen.

Aan het eind van de reis kwam er een reisgenoot naar mij toe en zei tegen mij; 'Esmay, jij bent misschien niet gedoopt en hebt deze niet als kind ontvangen, maar in mijn ogen ben jij nog meer katholiek dan wij allemaal'. Dit is het grootste compliment dat ik heb mogen ontvangen en dit bewijst hoe God iedereen laat thuis komen, wie je ook bent! Als jij het slot op je hart maar zelf open durft te breken!

Je bent niet de enige!

In Nederland voel je jezelf wel eens alleen als jongere in de kerk. Er zijn niet veel jongeren die naar de kerk gaan. Maar dan ga je naar de wereldjongerendagen en besef je dat er meer jongeren zijn die geloven.

Overal waar je keek in Rio zag je gele, groene of blauwe rugzakjes van de JMJ, zoals de Portugese afkorting is van de WJD.

Vanaf het moment dat we uit de bus stapten, kwamen we overal jongeren tegen die ook naar de openingsmis op Copacabana gingen. Wij gingen eerst nog op pad om eten te halen, waar we opnieuw veel WJD-gangers tegenkwamen.

Maar niets bereidde ons voor op de massale openingsmis. Zo ver als we konden kijken, zagen we alleen maar jongeren. De zee konden we niet eens zien. Het zand van het strand konden we alleen zien als we naar beneden keken. Later hoorden we dat er 2,5 tot 3 miljoen jongeren waren geweest op het strand. Op zo'n moment besef je dat je als jongere in je geloof niet alleen bent, maar dat er over de hele wereld jongeren zijn zoals jij.

Ylona en Myrna Linders

Ylona en Myrna Linders

Kijk en luister naar de WJD in Rio!

Van 13 tot en met 31 juli zijn we naar de Wereldjongerendagen in Rio de Janeiro geweest. In deze editie van het parochieblad kunt u al enkele van onze ervaringen lezen. We hebben een hele fijne, goede en indrukwekkende reis gehad en willen graag nog meer van onze

ervaringen met u delen.

We zullen op zondag 8 september in de H. Jozefkerk en op zondag 22 september in de Martinuskerk in Cuijk tijdens de Eucharistieviering al kort enkele ervaringen vertellen.

Maar op maandag 23 september kunt u alles horen en zien, we organiseren dan een WJDvertel- en kijkavond. Op deze avond zullen we u foto's laten zien van onze reis en vertellen over onze indrukken en ervaringen. We willen u bij dezen van harte uitnodigen.

Wat: WJD vertel- en kijkavond
 Wanneer: Maandag 23 september
 Tijd: 20.00 uur
 Waar: Parochiezaal St. Martinuskerk, Cuijk

Tot ziens op maandag 23 september!

Heel veel groeten van de WJD-deelnemers uit Cuijk, Joshua, Esmay, Myrna, Ylona, Astrid en Pastoor Theo

Hoe het begon

In het 'Heilig Jaar van de Verlossing' in 1984 nodigde paus Johannes Paulus II de jongeren van de wereld uit om samen met hem Palmzondag te vieren in Rome. Ruim 300.000 jongeren gaven gehoor aan deze oproep. Toen één jaar later de Verenigde Naties het jaar 1985 uitriepen tot 'Internationaal Jaar van de Jeugd', werd de uitnodiging herhaald. Opnieuw lieten de jongeren zich niet onbetuigd en kwamen massaal naar Rome.

Het succes van deze twee ontmoetingen leidde tot de instelling van de officiële Wereldjongerendagen. Deze werden in 1986 voor de eerste keer op een kleinschalig en lokaal niveau georganiseerd. Sinds die tijd worden de Wereldjongerendagen afwisselend op lokaal en internationaal niveau gehouden. De internationale ontmoetingen vinden ongeveer om de drie jaar plaats, steeds in een ander gastland, waar mogelijk roulerend per continent. In de tussenliggende jaren vindt de ontmoeting plaats op het lokale niveau van de bisdommen.

De eerste internationale Wereldjongerendagen waren in 1987 in Buenos Aires. Na Buenos Aires, Santiago de Compostela, Czestochowa, Denver, Manilla, Parijs, weer Rome, Toronto, Keulen, Sydney en Madrid was het nu de beurt aan Rio de Janeiro.

PRIKBORD

Agenda

Bijeenkomsten

"Rondom het Woord"

maandag 7 oktober 2013

maandag 4 november 2013

maandag 2 december 2013

maandag 8 januari 2014

Steeds van 19.30-21.30 uur

St. Martinus Cuijk

Bijzondere vieringen

Vr. 4 oktober 9.00 uur

Martinuskerk: Eerste Vrijdag

Ma 7 oktober 19.00 uur

Katwijk: Maria van de Rozenkrans

Vr 18 oktober 19.00 uur

Martinuskerk: H. Lucas, evangelist

Do 6 nov 19.00 uur

Martinuskerk: HH. Geloofsverkondigers
van Nederland

Wo 7 november 19.00 uur

Jozefkerk: H. Willibrordus

Ma 11 nov 19.00 uur

Martinuskerk: H. Martinus, patroon parochie

23 september 20.00 uur

Pastorie Martinuskerk

Presentatie over de

WereldJongerendagen

door onze WJD-gangers:

verhalen en foto's van een

bijzondere gebeurtenis...

Peuterkleuterviering

Dierendag met Franciscus

De vakantie is voorbij en het schooljaar is weer begonnen! Ook de peuterkleutervieringen gaan weer van start. De volgende viering voor de kleinsten (0-8 jaar) van onze parochie gaat over Dierendag met Franciscus. Tijdens deze viering wordt er samen gezongen, een dieren spel gespeeld, geluisterd naar het verhaal van Franciscus en ontdekken we wat hij met dierendag te maken heeft. Op het einde is er de mogelijkheid om samen wat te drinken en is er natuurlijk ook wat lekkers voor de kinderen.

DIERENDAG MET FRANCISCUS

De allerkleinsten van onze parochie (tot 8 jaar) zijn van harte welkom om samen met hun ouders, broers, zussen en/of opa en oma samen alvast dierendag te komen vieren.

Peuterkleuterviering op **zondag 29 september**

09.30 uur
H. Jozefkerk
in Cuijk-Noord

Kom jij ontdekken wat de Heilige Franciscus met Dierendagen te maken heeft?

Neem je eigen dierenknuffel mee!

Wij nodigen u van harte uit om samen met uw (klein) kind(eren) naar de volgende peuter-kleuterviering te komen.

Wat: Peuter-kleuterviering Dierendag met Franciscus
Wanneer: Zondag 29 september
Tijd: 09.30 uur
Waar: H. Jozefkerk in Cuijk

Tot ziens op 29 september!

Martinusfeest 2013

Palmpasen was echt super leuk! We hebben heel veel enthousiaste reacties gehad en een kerk vol met jonge gezinnen komt ook niet iedere dag meer voor! Dat gaan we volgend jaar zeker weer oppakken! Maar eerst is er op 9 november het Martinusfeest! We willen daar net zo'n feest van maken als met palmpasen. De oud-communicanten van de laatste twee jaar zijn uitgenodigd om in drie voorbereidingsbijeenkomsten samen een kijkje te nemen in het leven van Sint Martinus. En zij gaan zeker ook samen iets voorbereiden voor de Martinusviering op zaterdagavond 9 november om 18.30 uur in Martinuskerk in Cuijk.

Op zaterdagmiddag 9 november nodigen we alle kinderen van de parochie uit om 'lampionnen' te maken. Het zou gewoon leuk zijn om met heel veel kinderen samen

een lampion te knutselen. Tijdens het knutselen wordt hen ook verteld over de Heilige Martinus. Alle kinderen zijn welkom om vanaf 15.30 uur in de Pastorie een lampion te knutselen.

Aansluitend is er voor alle kinderen soep en een broodje. Want we gaan daarna direct naar de Martinuskerk in Cuijk. Er is die zaterdagavond voor alle kinderen, hun papa's en mama's en opa's en oma's in de parochie (dus eigenlijk voor alle parochianen) een gezamenlijke viering om 18.30 uur. Daarna gaan we het donker in en lopen in een mooie lampionnenoptocht naar het Martinusvuur.

Het wordt echt een groot feest!

Daar wil je natuurlijk bij zijn. Laat even weten als je komt knutselen via: info@martinuscuijk.nl. Dan zorgen wij voor de knutselspullen.

Met vriendelijke groet,
Werkgroep Kinderwerk Parochie Heilige Martinus

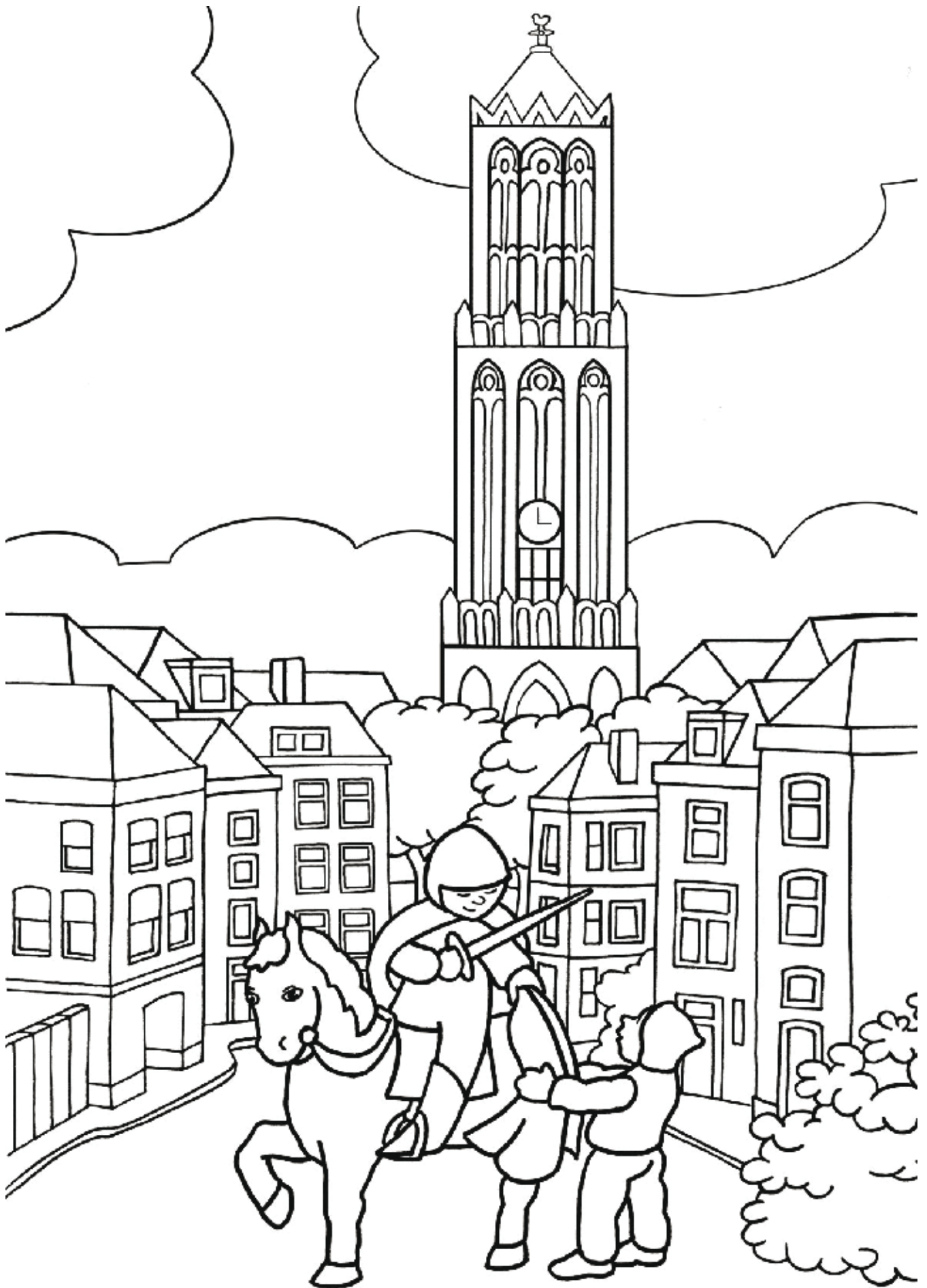
Hulp gevraagd

voor Peuter-Kleutervieringen

Enige jaren geleden zijn we met de vieringen voor de jongsten uit onze parochie (2-8 jaar) begonnen met het 'kindje wiegen'. Het bleek een succes. De opkomst was goed en de reacties waren leuk. Inmiddels worden er 3 à 4 Peuter-Kleutervieringen per jaar georganiseerd. Deze vieringen worden met veel plezier voorbereid door Astrid Bakker, Jennifer van Veghel en Mireille Christiaans. Nu heeft Mireille al enige tijd geleden te kennen gegeven hiermee te willen stoppen, omdat zij haar handen vol heeft aan de werkzaamheden voor de Communiewerkgroep. Dus....we zijn op zoek naar versterking! Wie wil ons helpen?

Het is leuk en gezellig. En het kost niet heel veel tijd. Een avondje voorbereiden en taken verdelen; Nog een avondje je eigen taak voorbereiden en dan de zondag van de Peuter-Kleuterviering twee uurtjes!

Heb je vragen, ideeën of wil je ons meehelpen, neem dan contact op met Astrid Bakker (0485-750662 / astrid_verhoeven@hotmail.com)

Paus tijdens WJD
de kruiswegviering

Kerkpleinconcert
Gaudete in Domino

Een doos rugzakken
en keycords WJD

Dansen tijdens
de WJD

María ten
Hemelopneming

Saint Martin's
in the Fields

De H. Lambertuskerk
in Linden

Copacabanabeach
tijdens WJD

Mariahulde kapel
Hiersenhof Beers